

عنوان مقاله:

بیابان و بیابان زایی

محل انتشار:

دومین کنگره سراسری در مسیر توسعه علوم کشاورزی و منابع طبیعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهین اسدی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی منابع طبیعی-الودگی های محیط زیست

هانیه نودری - گروه محیط زیست واحد آباده، دانشگاه آزاد اسلامی آباده آیران

خلاصه مقاله:

بیابان از مجموعه ای هدفمند (اکوسیستم) از موجودات جاندار و بی جان که رابطه ای وابسته و پیوسته با هم دارند تشکیل شده است. بیابان زایی در ایران یک موضوع فزاینده بوده و معلول عوامل متعددی است که با توجه به شرایط ویژه هرمنطقه از جمله ویژگی های طبیعی و ساختار اجتماعی فرهنگی و اقتصادی حاکم وجود آمده است. پدیده بیابان زایی عبارت است از تخریب اراضی در نواحی خشک، نیمه خشک، و نیمه مرطوب خشک ناشی از عوامل متعددی چون تغییرات اقلیمی و فعالیت های انسانی، عوامل موثر بر بیابان زایی شامل عوامل محیطی چون، هوا و اقلیم، ژئومورفولوژی، کمیت و کیفیت منابع آب و خاک و عوامل انسانی چون، تخریب منابع گیاهی، تخریب منابع آب، تخریب منابع خاک و اراضی می باشد. برپایه پژوهش های درآسیای مرکزی عوامل انسانی از فاکتورهای غالب و عمده موثر بر بیابان زایی است به طوری که 87 درصد عوامل بیابان زایی را به خود اختصاص می دهد و تنها 13 درصد آن مربوط به عوامل طبیعی است یک سری عوامل نیز باعث شدت بیان زایی می شوند که شامل سیل، تخریب منابع طبیعی، شور شدن خاک و آب و توسعه شهری و صنعتی می باشد. از راه های مهار بیان زایی می توان به نهال کاری و بذر پاشی، مدیریت درست امور کشاورزی در جهت بهبود کمیت و کیفیت آبیاری، انسداد چاه های غیر مجاز و کنترل بهره برداری چاه های دارای پروانه و استفاده از گونه گیاهی مقاوم سالسولا ریذیگا در برابر شرایط نامساعد زیستی اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

بیابان، بیابان زایی، عوامل انسانی، عوامل محیطی، بیابان زدایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/512970>

